

u. 46.

*Lakunk! Lakás! Szoba. Konyha.
Mint valami kirándulás,
hegyre-völgybe száll a lakás,
ég és patak színe, hangja,*

*kékség, csörgés, egy-egy nagy fa
zúgása, mély lombsusogás
szerteséjjel, bármerre jársz:
üvegárnyék, új kulcs, dunyha.*

*Ez az egész olyan, mintha
mentünk, mentünk, mentünk volna,
egyszer aztán eltévedtünk,*

*mintha egyszer elvettük
volna, aztán megérkeztünk
cafatosan, szétrongyolva.*

P É N T E K I M R E

Édenkereső

*Ó, azok a koszos utcasarkok;
csikkek ugrálnak, nikkkelbolhák,
neonreklámok szavatolják,
zsebed üres, markod hiába tartod.*

*A lézengők közt feltűnik arcod;
plakátfal rendez elmetornát,
megtorpannak az autócsordák:
nedves fény terít alájuk almot.*

*Merengsz egy albérlet hirdetésen,
melyről te, az ágrólszakadt sem
hiszed, hogy elveszített éden.*

*A sárga fal ásító undorát,
mint rossz szagú szobát nyitja rád;
vakablak bámul: kiapadt szem.*